

[Lone Dybkjær]

har her, men samtidig udtrykte vi sympati for det, og med det mener jeg, at vi er nødt til at tage fat på en diskussion om dette, og vi har jo allerede været inde på det med VUS.

Det, jeg vil sige til arbejdsministeren, er, at selvfølgelig er vi enige i princippet om, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er hele fundamentet for dagpengesystemet, og alt skrider under det, hvis man fjerner det grundlæggende fundament. Der er bare det problem lige i øjeblikket, at man står til rådighed til ingenting og for ingenting, og derved får man et menneskeligt spild, som ikke er acceptabelt. De arbejdsløse er jo fortvivlede over, at de bare står til rådighed for ingenting, og derfor har vi en slags forpligtelse til at prøve at finde ud af, hvad vi gør i de perioder, hvor der ikke er noget at stå til rådighed for.

Så er jeg naturligvis enig med arbejdsministeren i, at vi skal prøve på at få taget fat på flaskehalsproblemerne. Det er selvfølgelig forfærdeligt, hvis der er én, der har orlov, og der er en arbejdsgiver, der skal bruge lige præcis denne ene; det kan jeg i hvert fald godt se at en arbejdsminister i en KV-regering kan udtrykke er forfærdeligt.

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren: Hvordan skal vi løse flaskehalsproblemerne, når arbejdsgiverne for en meget stor dels vedkommende planlægger for én dag ad gangen, når det drejer sig om de timelønsansatte? Det er jo simpelt hen et fuldstændig centralt problem, at der ikke er en ordentlig personaleresourceplanlægning her i landet. Nu tænker jeg ikke på fiskeindustrien, hvor man ikke ved, om der kommer fisk ind eller ej. I øvrigt er der andre steder, hvor man godt kan tage højde for den slags situationer. Vi er simpelt hen for ringe til at planlægge i dette land. Derfor kommer arbejdsministeren også til at tage fat på nogle af sine gode kontakter i den del af det danske arbejdsmarked, der hedder arbejdsgiverne, for jeg mener, at der virkelig er behov for, at der nu bliver sagt til Arbejdsgiverforeningen og andre, der har noget med arbejdsgiverne her i landet at gøre: Kære venner, nu må I altså tage fat på at løse det problem, der hedder at planlægge, sådan at vi andre kan klare det, der skal til, for at der ikke skal opstå flaskehalsproblemer. For der opstår naturligvis flaskehalsproblemer, hvis ikke vi kan få et klap at vide om, hvad det er for nogle mennesker, der skal igennem de dér halse.

Så dette skulle være en opfordring til arbejdsministeren om, at han nu begynder at lave sin del af hjemmearbejdet på dette her område, forstået på den måde, at der også bliver talt med lidt større bogstaver til arbejdsgiverne.

Glønborg (KRF):

Jeg vil gerne give et vidt spillerum for et vist stivt sind hos en arbejdsminister, for når man sidder med ansvaret for, at der skal være folk til at bestille noget i dette land, og samtidig også sidder med et ansvar for, at der skal være noget arbejde til dem, der gerne vil bestille noget, så kan det ene somme tider rykke den ene vej og det andet den anden vej. Så jeg vil gerne give plads for et vist stivt sind, men vi må også forlange en vis fleksibilitet.

Jeg er da helt enig med arbejdsministeren i, at flaskehalsproblemet skal klares, og jeg synes nok, at jeg med Kristeligt Folkepartis ændringsforslag har forsøgt at imødekomme flaskehalsproblemet i høj grad. Jeg vil nok sige, at jeg har tænkt mest på arbejdsgiveren med vores forslag om, at arbejdsgiveren skal have tre kvalificerede at vælge imellem, og at arbejdsgiveren derfor kan udskyde ordningen.

Men jeg vil da gerne sige, at jeg ikke har spor imod, at man også gav arbejdsministeren et par snore at holde i, sådan at arbejdsministeren kunne sige, at på et bestemt område er der ikke nogen, der kan benytte denne ordning, for her er der arbejdskraftmangel. Man kunne måske godt lave en ordning, som siger, at betingelsen for, at man kan gå ind i dette, er, at man kan påvise, at der inden for det pågældende faglige område faktisk er et vist antal ledige i denne region.

Jeg har tidligere foreslået, at arbejdsministeren skulle påtage sig at dele tilladelser ud på alle de steder, hvor arbejdsministeren i det mindste var sikker på, at der var masser af ledige, der gerne ville og kunne gå ind og afløse. Det ville arbejdsministeren ikke, selv om jeg synes, det var en hyggelig opgave for arbejdsministeren at kunne gå og dele tilladelser ud. Hvis arbejdsministeren foretrækker det med modsat fortegn og i stedet vil udstede forbud på visse områder, vil jeg gerne være med til det.

Tommy Dinesen (SF):